

Mücadele

Temmuz 1978
Sayı 22
Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYEYE GİRMESİ YASAKLANDI
MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR AMA;BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE
DURDURULAMAZ

Türkiyeli işçiler, yurtseverler, kardeşler ATIF'in yayın organı olan "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetemizin Türkiye'ye girmesi, Bakanlar Kurulunun Mayıs ayı sonunda aldığı bir kararla yasaklandı. Bakanlar Kurulu aldığı bu kararla bir kez daha açık bir biçimde kime hizmet ettiğini; kime karşı ve kimden yana olduğunu ortaya koydu.

"SÖMÜRÜ VE BASKIYA KARŞI MÜCADELE" GAZETESİ NEDİR? NEYİ SAVUNMAKTADIR?

"Sömürü ve baskıya karşı MÜCADELE" gazetesi, Federal Almanya'da ki ilerici Türkiyeli işçilerin tek kitle Federasyonu olan ATIF'in, aylık yayın organıdır. Mücadele, ATIF programı çerçevesinde yayın yapan, ve Federal Almanya'da basın kanunu hükümlerine göre çıkarılan bir yayın organıdır. Mücadele gazetesi Türkiye'nin emperyalizme bağımlı olmasına karşı çıkmakta; Bağımsız bir Türkiye istemektedir.

Mücadele gazetesi, Türkiye'de emperyalizme ve usaklık eden komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı çıkmakta; Halk demokrasisinin hüküm sürdüğü bir Türkiye istemektedir.

Mücadele gazetesi; ATIF programına uygun olarak tutarlı bir anti-emperyalist çizgi izlemektedir. Mücadele, yalnızca şu veya bu emperyalist güce karşı değil; tüm emperyalist ve sosyal-emperyalist güçlere karşı çıkmaktadır. Mücadele, bir emperyalist güce karşı mücadele adı altında, diğer emperyalist güçlerin propogandasını yapmayı red etmekte; bunu yapanları emperyalizmin usakları olarak teşhir etmektedir.

Mücadele gazetesi, ATIF programına uygun olarak tutarlı bir anti-faşist çizgi izlemektedir. Mücadele gazetesi, Faşizme karşı mücadele etmeyi değil; faşizmin her türüne karşı mücadele etmeyi anlamaktadır.

Mücadele gazetesi, halkın "faşizme karşı mücadele" yaftası altında hakim sınıfların, bir kanadına karşı, bir diğer kanadınakuy ruğuna takma siyasetine karşı çıkmakta; bunu yapanları teşhir etmektedir. Mücadele gazetesi doğru olarak, ülkemizde faşizmin, hakim sınıfların tümünün iktidar şekli olduğunu; faşizme karşı mücadelenin, halk iktidarı için mücadele demek olduğunu tespit etmiştir.

Mücadele gazetesi, ülkemizde emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı; Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeyi; bu mücadelenin propogandasını yapmayı kendine görev edinmiştir.

Mücadele gazetesi, uluslararası alanda başta bugün baş savaş kıskırtıcıları, en büyük silah tüccarları ve sömürücüler olan Amerikan emperyalizmi ve Rus Sosyal emperyalizmi olmak üzere; emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiliğe karşı; uluslar arası işçi sınıfının ve ezilen halkların safında yer almakta; devrimci hareketlerin propogandasını yapmaktadır.

Mücadele gazetesi, F.Almanya'da; Batı Alman emperyalist burjuvazisi tarafından iligine, kemiğine kadar sömürülen Türkiyeli işçilerin haklarını savunmakta; işçilerin sömürü ve baskıya karşı verdikleri mücadelenin örgütlenmesine hizmet etmektedir. Mücadele gazetesi, ATIF programına uygun olarak, bir yandan batı Almanya'da ki Türkiyeli işçilerin ekonomik taleplerini savunur; yabancılara üzerine uygulanan baskılara karşı çıkarken; diğer yandan, sürekli olarak Türkiyeli işçiler için gerçek kurtuluşun ancak Türkiye'de ki devrimle olacağını göstermektedir.

Mücadele gazetesi, Türkiyeli işçilerin, enternasyonalist bir ruhla eğitilmesine hizmet etmekte; çeşitli milliyetlerden iş-

çilerin ortak mücadelesini savunmaktadır.

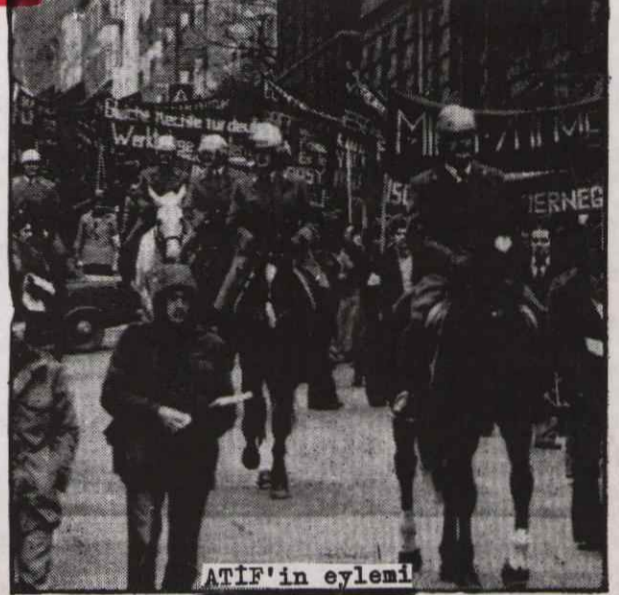
Mücadele gazetesi, ülkemizde Türk olmayan tüm milliyetlere ve özellikle de Kürt milletine karşı uygulanan milli zulüme karşı çıkmakta; ulusların kendi kaderini tayin hakkını ve tüm milliyetlere tam hak eşitliğini savunmaktadır. Mücadele, emperyalistlerin ve usaklarının çeşitli milliyetlerden halkı birbirine karşı kıskırtma siyasetine karşı çıkmakta; milliyeti ne olursa olsun, tüm halkın emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı mücadelede birliğini savunmaktadır.

Mücadele gazetesinin izlediği bu doğru siyaset: Bugün yalnızca F.Almanya'da değil; tüm batı Avrupa devletlerinde bulunan Türkiyeli işçiler arasında yayılmaktadır. Mücadele gazetesi aynı zamanda her geçen gün daha fazla Türkiye'de ki ilerici çevrelerin dikkatini çekmeye başlamıştır. Bu hakim sınıfların ve onların siyasi temsilcilerinin rahatsız etmiş; onlar Mücadelenin kitlelere ulaşmaması için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır. Faşistler ve Sosyal faşistler esas olarak yurtdışında çıkan ve yurtdışındaki işçilere seslenen Mücadele gazetesini satan ATIF üyelerine ve ilerici işçi ve öğrencilere çeşitli yerlerde saldırımlarını. Ama saldırılar, Mücadele nin gelişmesini ve kitlelere yayılmasını, giderek kitlelerin malı olmasını engelliyememiştir.

Türkiye'de hakim sınıfların devleti de, Mücadelenin Türkiye'de ki ilerici derneklere ulaşmasını engellemek için her şeyi yapmış; Mücadele gazetelerine çeşitli kere ler postada el konmuş; veya 'adres bulunamadı' gerekçesiyle ATIF adresine geri yollanmıştır. Fakat buna rağmen Mücadelenin, Türkiye'de ki ilericilerin eline geçmesi tam olarak engellenememiştir. Türkiye'de hakim sınıfların bugünkü Ecevit hükümeti, son çareyi Mücadelenin Türkiye'ye girmesini yasaklamada bulmuştur.

Türkiyeli işçiler, yurtseverler, kardeşler

Bildiğimiz gibi Ecevit başbakan olmadan önce, demokrasi havariliği yapıyor; yurtsever devrimci yayın organlarının yasaklanmasına; sorumlularının tutuklanmasına şid-

detle karşı çıkıyor(!); fikir suçu diye, birşey tanımadığını söylüyor; yayın organlarını yasaklayanları faşistlikle suçluyor du. CHP programında, düşünce özgürlüğünü sınırlamaktan yana olanların "büyük çıkar, çevrelerinin sınıf egemenliğinin savunu -cusu" olduğu ilan ediliyordu. (Ak günlere s. 179)

Gazetemiz Mücadelenin yasaklanması, Ecevit'in demokrasi havariliğinin bir sahte - karlık olduğunu bir kere daha bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir. Ecevit-i 'umut' olarak görmüş olanlar ve hala görünenler gözlerini açmalı; gerçekleri görmelidirler. Ecevit'in muhalefette iken söyledikleri ile; hükümete geldiğinden beri yaptıklarını kısaca karşılaştırmak bile onun başını çektığı hükümetin halk düşmanı, faşist yüzünü görmeye yeter:

- Dün muhalefette iken, emperyalizme karşı nutuklar atan Ecevit; bugün hiç bir dönemde görülmemiş kadar yoğun bir biçimde Türkiye'nin zenginliklerini her türden emperyalistlere peşkeş çekmekte ve bununla da 'döviz dar boğazını aşık' diyerek övünmektedir.

- Dün muhalefette iken pahalılığa ve işsizliğe karşı nutuklar atan Ecevit, bugün 'hükümet ağır bir ekonomik yük devir aldığı için hoş günlerini', devalüsyonu, vergileri ri hoş günlerini' talep etmektedir.

- Dün muhalefette iken lokavta karşı çıkan grev hakkını lafta savunan Ecevit, bugün hükümette grev yasaklamaktadır. (Gereğe : Milli menfaatler !)

- Dün muhalefette iken işkenceye, kontrgerillaya vs. karşı çıkan Ecevit bugün, hükümette 'Kontr-gerilla yoktur' demekte; işkencenin uygulayıcılığını yapmaktadır. Başbakanlığa bağlı MİT işkencehanelerinde, işkence tüm şiddeti ile sürmektedir.

- Dün muhalefette iken, hükümetin " faşist cinayetleri önleyemediği için istifa etmesi gerektiğini" söyleyen Ecevit, bugün hükümette MHP'li sivil faşist sürülerin ve devletin resmi kolluk güçlerinin faşist ci-

Devamı 7. sayfada

YÜRÜYÜŞ

8 TEMMUZ 1978 CUMARTESİ

SAAT 10.30

FRANKFURT

BOCKENHEIM

KURFURSTENPLATZ

EMPERYALİSTLER VE UŞAKLARI ECEVİT HÜKÜMETİNDEN MEMNUN

Ecevit Komprador-Patron ve Toprak Ağaları ile Birlikte!

"Türkiye'nin artık 70 cente ihtiyacı yoktur. Yoğun çabalarımız sayesinde geçen beş aylık dönem içinde, 5 Milyar dolarlık ödeme kolaylığı sağlanmış, içinde bulunulan döviz dar boğazından çıkılmıştır."

Maliye bakanı geçen ay başında yaptığı basın açıklamasında, ekonomik durum konusunda, bunları söyleyerek övünüyordu. Geçen beş aylık dönem içerisinde olan gerçektir nedir? Ne demektir Türkiye'nin döviz dar boğazından çıkması? Türkiye halkına bu döviz dar boğazından çıkmanın getireceği sonuçlar nedir? İşte maliye bakanı bu sorulara cevap veriyordu.

Türkiye ekonomisi bugün bütünüyle dışa bağımlı bir ekonomi durumundadır. Türkiye'de ki sanayi kuruluşlarının çok büyük bir bölümü, yabancı sermaye ile kurulmuş; her yönü ile dışa bağımlı montaj ve ambalaj kuruluşlarıdır. Dışardan paketlenen monte edilecek parçaların gelmesi halinde; veya bu parçaların transfer edecek dövizin olmaması halinde bu sanayi kuruluşları hiç bir şey üretmez durumundadır. Tarım da ise emperyalizme bağımlı hakim sınıfların tarım siyaseti sonucu, bugün Türkiye kendi buğdayını bile üretmeyecek durumdadır. Tarım, giderek ihracata dönük bir niteliğe büründürülmeye çalışılmakta, böylece bütünü ile emperyalist dünya pazarına bağlanmaktadır. Tarım ürünlerinin fiyatları, emperyalist devletler tarafından belirlenmek durumundadır. Ham maddelerin önemli bir bölümü (petrol, demir, bakır, wolfram) doğrudan emperyalist tekeller tarafından çıkarılmaktadır. Türkiye sanayi alanında iğneden makinasına kadar her şeyi ithal etme durumundadır. Hatta bazen tarım ürünleri bile ithal etmek zorunda kalmaktadır. Dışardan mal alabilmek için yabancı paraya yani döviz ihtiyacı vardır. Türkiye'nin döviz kaynakları bugün üzüm, incir, tütün pamuk, fındık gibi tarım ürünleri; az miktarda pamuklu dokuma ihracatından ve işçilerin gönderdikleri paradan elde edilen döviz geliridir. Bunun Türkiye'nin ithal ettiği mallar için yeterli olmadığı açıktır. Bunun sonucunda Türkiye, emperyalist devletlerden ve kredi kurumlarından sürekli borç almaktadır. Bugün Türkiye bu borçların faizini bile kendi gücü ile ödeyemeyecek durumdadır. Eski borçlarını, ve faizlerini ödemek için yeni borçlar alınmakta, sonu gelmeyen borç zinciri böylece uzayıp gitmekte; Türkiye'nin borçlu olduğu emperyalist devlet ve kredi kurumları; kredi musluklarını kapama tehdidiyle, Türkiye'nin mali ve iktisadi siyasetini istedikleri gibi yönlendirmektedirler. Nitekim MC nin son dönemlerinde de böyle olmuştur. MC nin son dönemlerinde, borçların vadesi gelip çatmıştı, ama elde bu borçları ödeyecek döviz yoktu. Türkiye nin borçlu olduğu emperyalist devlet ve tekeller, MC nin hükümetten uzaklaşmasını daha sağlam bir hükümetin iş başına gelmesini istedikleri için MC hükümetine kredi vermediler. Daha sonra iş başına gelen Ecevit hükümetinin ilk işi, Uluslararası para fonu adlı kuruma iyi niyet mektubunu vererek, kredi alabilmek için her şartın kabul edildiğini bildirmek oldu. Ardından IMF in istediği tüm tedbirler gerçekleştirildi. Bu tedbirlerin en önemlilerinden biri Türk parasının değerinin düşürülmesidir. Bu "iyi niyet mektubu" ve alınan tedbirlerin ardından, emperyalist kurumların Türkiye'ye karşı kısa süre uyguladıkları kredi boykotu kaldırıldı. Türkiye IMF den, B. Almanya'dan, Belçika'dan, ABD den, Dünya bankasından 1 Milyar doların üzerinde kredi aldı. Ayrıca 2,5 Milyar dolar tutarında borç ertelendi. Rus Sosyal emperyalistleri ile de yeni bir kredi anlaşması için görüşmeler başladı. Ayrıca

başka emperyalist devlet ve kurumlarla da yeni anlaşmalar yapıldı. İşte, maliye bakanı Müezzinoğlunun övünerek anlattığı durum budur. Türkiye'ye son beş ay içinde, hiç bir dönemde görülmemiş bir yoğunlukta emperyalist sermaye akmış; yani Türkiye'nin zenginlikleri hiç bir dönemde görülmemiş bir yoğunlukta emperyalist sermayeye satılmıştır. Müezzinoğlu'nun söylediği 5 Milyar dolarlık "ödeme kolaylığı"nın yarısının ertelen borç; yarısının ise yeni alınan borç olduğu gerçektir. Bu borcun Türkiye halkının alın teri, göz nuru ile ödeneceği gerçektir. Emperyalist sermaye, Ecevit hükümetine güvenmekte, o da onlara istediği her güvenceyi vermektedir. Son dönemde ki sermaye akımı bunun göstergesidir. Ecevit hükümeti emperyalistlere uşaklık edenlerin hükümetidir.

Uşaklık yalnızca, ekonomik alanda değildir. Ecevit siyasi alanda da öncelikle batı Alman emperyalizminin, ama bunun yanında bütün batı emperyalistlerinin güvendiği bir uşaktır. Ecevit, NATO zirvesinde yaptığı militan anti-komünist konuşmalarla batıdaki tüm emperyalist devlet seflerinin yüreğini feth etmiştir. Şimdi SSCB ye yapacağı gezide de Brejnev'in gönlünü yapmaya çalışacaktır. Ecevit'in siyasi alandaki bu uşaklık gösterileri, emperyalist efendiler tarafından takdirle karşılanmaktadır. Alman Başbakanı Schmidt uşağı Ecevit'i desteklemek için Ecevit'in batı Almanya gezisi sırasında ambargo konusunda amerikan emperyalizmine sitemde bulunmuş. NATO zirvesinde ambargonun kaldırılması istenmiştir. Amerikan başkanı Carter'de Ecevit'e ambargonun kaldırılması için elinden gelen her şeyi yapma yolunda söz vermiştir.

Ecevit ile uşaklık ettiği emperyalistlerin temsilcilerinin görüşmesindeki havayı Ecevit'in gezisini izleyen bir başka uşak Abdi İpekçi ballandıra ballandıra şöyle anlatıyor:

"Toplantıya amerika tarafından katılan bir yetkili bu anlaşma havasını şöyle tanımlamıştı:

- Sanki bir iç kabine toplantısı yaptık. Birbirimizle iki ayrı hükümet değil, aynı hükümetin üyeleri gibi konuştuk." (Abdi İpekçi: 1 Haziran 1978 Milliyet Washington'da durum)

Aslında bu sözlere eklenecek fazla bir şey yoktur. Ecevit'in emperyalizme uşaklık ilişkisi bundan daha açık anlatılamaz. Ecevit hükümetinden memnun olanlar, yalnızca emperyalistler değildir. Emperyalistlerin Türkiye'de ki yerli uşaklarının çok önemli bir bölümü de Ecevit hükümetinden esas olarak hoşnuttur. Ecevit Haziran ayı içinde Türkiye Sanayi Odaları tarafından düzenlenen "Türkiye ekonomisinin mali sınıai sorunları" adlı toplantıya katılarak konuşmuş, burada kompradorlara ve top rak ağalarına güvence vermiştir. İşte Ecevit'in konuşmasından inciler:

"İş adamlarının bizden çekinmesine bir neden yoktur."

"Biz herhangi bir devletleştirme programı ile vatandaşın karşısına çıkmadık."

"İşçi ücretlerini arttırma istemi makul olmalı. Bu konudaki çabalarımızı biliyorsunuzuz."

"Olanakları iyi ve sorumlu kullanmalıyız, yoksa bu yıldan daha ağır bunalımlar yaşarız. Şans demokratik rejim içinde ekonomiyi kurtarmak için son şanstır."

"Gitsem ne gelecek? Gelen, Türkiye'yi 70 cente muhtaç bırakan anlayış olacaktır. Kurtuluş geriye dönüşlerde değil, yeni çözümlerde aranmalıdır."

(Kaynak Cumhuriyet gazetesi)
Ecevit'in siyasi temsilciliğini yaptığı sınıflara verdiği bu güvence, bu sınıflar tarafından hoşnutsuzlukla karşılanmış.

bunlar memnurluklarını şöyle belirtmişlerdir:

Istanbul Sanayi Odası başkanı Nurullah

Gezgin:
"1978 e geçmişin zor koşulları içinde girdik....."

"Son aylarda hükümetin dış ticaret açığını kapatacak kaynaklar bulmak için yoğun bir çaba içinde bulunduğunu olumlu bir çalışma ve gelişme olarak izlemekteyiz. Ancak Türkiye'nin sadece dış borçlanmayla yıllık döviz açıklarını kapatması düşünülemez, bu alandaki köklü çare ihracattır, gerçekçi yollarla fiilen arttırılmasıdır. Türkiye temel bir tercih yapmalı ve iç tüketimden fedakârlık pahasına ürettiği malların mümkün olan büyük kısmını ihracata tahsis etmelidir."

"Biz sanayiciler olarak güçlü ve kendi içinde uyumlu bir iktidar özleminde olduk. Bu nedenle büyük bir cesaretle alınan ekonomik kararları destekliyoruz. Alınan kararlarda büyük bir acelecilik görülmemekte, ancak bu sorunları 1978'de çözme isteginden kaynaklanmaktadır. Buna rağmen, hükümetin ekonomiyi sağlıklı ortama o - turtma girişimlerini ve özellikle dış politika alanında saygınlık kazandıran çabalarını şükranla karşılamaktayız."

Türk Sanayici ve İş adamları derneği başkanı:

Türkiye işverenler Konfederasyonu YK başkanı Halit Narin, Sanayi Odaları Birliği başkanı Sakıp Sabancı, İSO meclis başkanı İbrahim Bodur da toplantıda konuşmalar yaparak, hükümetten yeni bazı taleplerde bulunmuşlardır.

Emperyalistlerin, Türkiye'de ki uşaklarının Ecevit hükümeti, aynı zamanda işçi düşmanı sendika ağaları tarafından da desteklenmektedir. Ecevit, geçen ay içinde DİSK'in başını çeken sendika ağalarıyla da görüşmüş, yapılan ortak açıklamada, "Hükümet ile demokratik işçi hareketinin, işbirliği ve dayanışma içinde hareket etmesi gerektiğinde birleşildiği" belirtilmiştir. Türk İş'in başını çeken sendika ağalarında, Ecevit hükümetini destekleme konusunda DİSK ile yarışmaktadırlar.

Halk içinde, Ecevit "efsanesi" önemli ölçüde yıpranmasına rağmen, hala Ecevit'i ehven-i şer gören çoktur. Ecevit'in ehveni şer görünmesinin temel sebeplerinden biri de, bugün amerikan faşistlerin özellikle MHP'nin Ecevit hükümetine saldırması; ne pahasına olursa olsun, Ecevit hükümetini yıkmaya çabalamasıdır. Bu hakim sınıflar içindeki bir iktidar dalışmasından başka bir şey değildir. Ecevit'in MHP'li faşistlere saldırması, antifaşist mücadele değil, Ecevit hükümetinin; gerçekten iktidar olma isteginden kaynaklanan, hakim sınıflar arasındaki bir dalışmadır.

Halk için kurtuluş, hakim sınıfların şu veya bu kanadının peşine takılmak değildir. Kurtuluş, kendi bağımsız gücüne dayanarak, örgütlenerek, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılmaktır.

A.CAN =

**MÜCADELE'Yİ
OKU OKUT
ABONE OL
ABONE BUL**

**ABONE ŞARTLARI:
1 YILLIK 12 DM
6 AYLIK 6 DM**

**ATIF'IN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BULUNALIM**

HILDESHEİM

ATIF'in hukuki yardım fonu için Hildesheim'da toplam 631.50 DM yardım toplanmıştır. Bu bağış kampanyası, Hildesheimda bulunan ATIF sempatizanı arkadaşların önderliğinde yürütülmüştür.

Hildesheim'daki bu arkadaşların bu olumlu çalışmaları ve devrimci dayanışma örneği olan bu tavırları hepimizce örnek olmalıdır.

HILDESHEİM

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

AVUSTURYA

ARKADAŞLAR

Avusturya'da çalışan biz Türkiyeli işçiler ve öğrenciler uzun zamandan beri Avusturya tekelci burjuvazisine emegimizi satmaktayız. Bu arada çeşitli problemlerle ve zorluklarla karşılaşmaktayız. Her gün hemlardan ve evlerinden çalışan işçiler toplanmakta hapise tıklmaktadırlar.

Emperyalizm için düştüğü krizin yükünü işçi sınıfının üstüne yüklemeye çalışmakta işsizlik palavraları ile işçileri daha kolay sömürmekte, yerli yabancı işçilerin arasında daha derin uçurumlar yaratarak yabancı işçi ve öğrencileri çeşitli suçlamalarla yurt dışı etmekte ve gövnenist duyguları körüklemektedir. Hele turist işçilerimizin sorunları daha çoktur. Bu sorunlar karşısında biz Türkiyeli işçiler ve öğrencilere görev ne olmalıdır ?

Arkadaşlar, Büyük ustaların dediği gibi "bireysel mücadele her zaman yenilgiye uğrar" işte biz de bu doğrultudan hareket etmek zorundayız. Biz Türkiyeli işçi ve öğrenciler olarak Avusturya tekelci burjuvazisine, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı kitle derneklerinde örgütlenerek mücadele vermeliyiz. Bizler bu mücadeleden demokratik, sosyal ve ekonomik haklarımızı savunmak, halk kültürümüzü halkımıza götürerek, kitlelere doğru bir siyaset vererek, seminer çalışmaları yaparak, yer alacağız. Bizim buradaki problemlerimiz bir yerde geçicidir. Esas sorunlarımız ve bu sorunlarımızın çözümü ülkemiz olan Türkiye'de yatmaktadır. Amacımız verdiği bu mücadeleyi Türkiye'de ki halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesiyle birleştirmektir.

Arkadaşlar, İlericiler, Yurtseverler, Ne yavaş ki geçmişteki Yönetim Kurulları bu mücadelede yok denecek kadar az yer almışlardır. Kitlelere doğru bir şekilde inememişler, daima tekkeci siyasetten ve kariyerist tutumlardan uzak kalamamışlardır. Son iki yıl içerisinde ise derneğimiz de hiç bir çalışma olmamış, kendi siyasetleri dışındakilere çalışma hakkı vermeye rek ihraç yöntemine gitmişlerdir. Bu tutum onların ne denli doğru bir siyaset uygulamalarını ortaya koymuştur. Üyelerin ve kitlelerin mücadelesiyle 15 Nisan 1978 de olağan üstü Genel Kurula gidilmesine zorlanmıştır. Üyelere gönderilen çağırı davetiyesi üzerine birlik lokalinde toplanılmıştır. Orada geniş bir kitleyle karşı karşıya gelen eski yönetim kurulu tekkeci yönetimlerini kaybetmek için sudan sebeplerle kongreyi onbeş gün sonraya ertelenmişlerdir. Kitle huzurunda alınan kararı çiğneyerek kongreyi tekrar altı Mayıs'a ertelenmişlerdir. Altı Mayıs'ta kongre yönetimine seçilen divan heyeti anti demokratik tutum ve tavırla kongreyi amacından saptırarak istiyerek kitlenin beynini bulandırmaya çalışmıştır. Buna rağmen kitle doğru siyasetten yana olan sgarılığını koymuştur. Yönetimi kaybeden eski Yönetim Kurulu devir tesliminde de karar defterinin kaybolduğunu, demir baş defterinin olmadığını resmi bir maliye(gelir, gider) defteri tutmadıklarını söyleyerek bununlada ne denlibir çalışma yaptıklarını, tepeden inme ve sorumsuz olduklarını bir kez daha kanıtlamışlardır.

- YAŞASIN HER MİLLETTEN İŞÇİLERİN ÇELİKTEKİ BİRLİĞİ !
- KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE BASKI !
- YAŞASIN İŞÇİ VE ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI !
- YAŞASIN HALKLARIN DEVRİM MÜCADELESİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !
- YAŞASIN AVUSTURYA TÜRKİYELİ İŞÇİ GENÇLİK BİRLİĞİ !

Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği

AACHEN

Aachen şehrindeki ATIF ve ATÖF üyesi işçi ve öğrenci dernekleri uzun bir geçmişe sahiptir. Derneklerimiz bu yıla kadar Aachen şehrindeki ilerici, demokrat ve devrimci kesimi işçi ve öğrenci derneklerinde toparlamış, hataları da olsa doğru bir çalışma yürütmüşlerdir. İşçi derneği, işçi arkadaşların ekonomik ve demokratik hakları doğrultusunda çalışmalar yapmış, işçi arkadaşların günlük sorunlarını çözmeye çalışmıştır.

Bu mücadele içinde bizim de karşımıza en geller çıktı, haklı mücadelemiz engellenmeye çalışıldı. Halk düşmanı faşistlerin, yanında birde devrimci maskeli halk düşmanı kişiler derneklerimize karşı cephe aldılar.

Bugün amerikancı faşistleri halkımızın önemli bir bölümü tanıyor, onlara karşı cephe alıyor. Bu ilerici kesim faşistlerin, ezenlerin temsil ettiğini görüyor. Gelişen kitle hareketleriyle onları lanetliyor, aktif mücadele veriyor. Bu mücadelede karşımıza bir dizi sahtekar, sosyalist maskeliler, devrim tüccarları çıkıyor. Bunlar ya da bu emperyalist gücün ülkemizde hegomonyası kurmasının hizmetkarlığını yapıyorlar.

Yurdumuzda ve dünyada yükselen bu sınıf kavgası Aachen'a da yansıdı. Bu somut olarak Aachen'da kendine sosyalist diyen 1, 2 öğrenci ve işçinin CHP sempatisini ve geri bilinçli işçi arkadaşları yalan, dolanla kendi etraflarında toplayarak bir tekke kurmalarıyla oldu.

Bu dernek çalışmasında başı çeken öğrencilerden biri daha önceleri hem işçi hem de öğrenci derneğinde bölücü çalışmalarda bulundu.

2 yıl önce işçi derneği üyesi bazı kişiler dernek seçimlerinde yenilgiye uğrayınca yeni bir dernek kurmak istediklerini 1, 2 öğrenciye açtılar. Ancak devrimci öğrenciler bunu reddettiler. Ama şimdi yeni kurulan "Derneğin" yönetim kurulundan olan bölücü çalışmaları meslek edinen bu öğrenci onlara yardımcı oldu. Yapılan bir toplantıda işçi derneğimize üye arkadaşlar yeni bir derneğin kurulmasının Türkiyeli işçi kitlelerini bölmeceğini ve kapalı kapılar ardında yapılan bu çalışmaların doğru bir tavır olmadığını savundular. İşçi arkadaşların muhalefeti sonucu dernek kurulmadı. Bu bölücü unsurlar dedikodu kampanyalarına devam ettiler. Bu işçi derneğimize azda olsa zarar verdi. Bu öğrenci, işçiler ile öğrencilerin dayanışmasını, işçi derneğinde öğrencilere kürtçe küfür edildiği yalanıyla yıkılmaya çalıştı. 2 Mayıs 1977 günü kendisi gibi bir "devrimci" ile öğrenci derneğine gelen bu kişi 1 Mayıs katliamının sorumlusunun "Maocular"ın olduğunu, bu dernekte de maocuların hakim olduğunu ve bunların halk düşmanı olduğunu yumurtladı. Kendilerine ve karşı devrimci ideolojilerine taban kazanmak için iftiralar, yalanlar uydurdular. Fakat hakim sınıf gazetelerinin bir kısmının bile bu katliamın sorumlularının MİT ajanları ve faşist güçler olduğunu açıklamaları ve arkadaşlarımızın bu ikisini ideolojik alanda teşhir etmesinden sonra nedense (!) derneklerimize pek gelip gitmemeye başladılar. Geldiklerinde ise bir yandan herkese demokrasi talep edip, demokrasinin havarisini kesilirken, öte yandan demokrasinin tersi düşen çalışmalarda bulundu. O dönemde öğrenci derneğinin genel kurulu gündem de idi. Bunlar derneğe, seçimlerden seçilmeye gelen geri unsurlarla sızdı, sözlü muhalefet toplantıları ile uzlaşıp, öğrenci derneğinde yönetimi ele geçirmeyi denediler. Dernek içinde aktif olarak çalışan arkadaşlar hakkında dedikodu çıkartıp "iktidarı" ele geçiren dernekten atacakları arkadaşların listesini çıkarttılar. Balon büyüktü ama genel kurulda patladı. Amaçlarına ulaşamadılar. Sonraları ne olduğu belirsiz bir Türki-Komitee, hikayesi ortaya çıktı. Öğrenci derneğinin enternasyonal alanda bir çalışma yapmadığı kılıfı altında yapılan bu çalışma, özünde dernekten bağımsız, ileride yeni bir derneğin örgütlenmesi için atılan bir adımdı. Bir zamanlar Kürt ulusunun varlığını reddeden bu öğrenci bundan 6 ay önce birdenbire Kürt milliyetçisi kesildi ve bölücü çalışmalarında kendisini bir an olsun yalnız bırakmamış olan yandaşlarıyla bir "Kürt derneği" kurma çalışmalarına girdiler. Sebep; Kürt ulusunun kültürü tanınmıyormuş, tanıtılması gerekiymiş. İşçi derneği bu görevi yerine getirmiyormuş, özellikle bu iki kişi bunu üstleneceklermiş. Bunların esas amacı Kürt ulusundan arkadaşların milli zulüm altında ezilmesini istismar ederek, onları kendi halk düşmanı siyasetlerine kazanmaktır. Toplantılarda bunların bu yüz-

lerinin teşhir edilmesine rağmen Aachen'a yakın bir yerde ismi olup kendisi olmayan, tabula bir dernek kurdular. Biz şimdiye kadar Aachen ve çevresinde Kürt ulusunun kültürünün bu dernek tarafından tanıtıldığına şahit olmadık.

Ocak 78 de ki öğrenci derneğinin olağan genel kurulunda bu şahıs, genel kurulun 2/3 den fazla bir çoğunluk tarafından dernekten atıldı.

Kısa süren bir sesislikten sonra bu seferde geri bilinçli, günümüzde CHP'nin karakterini göremeyen arkadaşları peşlerinden, sürükleyebilmek için "Ecevitçi" bir dernek kurma çalışmasına başladılar. Suratlarının teşhir edileceğinden korkan bu şahıslar gizli toplantılar tertiplədiler. Arkadaşlarımızın bir toplantı yerini öğrenip, toplantıda bunları teşhir edip, 5-6 işçinin, bunlardan kopmasından sonra maocular toplantılarımızı basıyor, derneğin kurulmasını engelliyorlar, kavgaya dövmüş çıkartmak istiyorlar, safsatelerini yaydılar. Bir hafta sonra 30-35 arkadaş derneğin kuruluş toplantısını yapıldığı "MENZA" önüne geldik kapıda üye kartları olmayanların içeri girmeyeceği yazıları ile karşılaştık. Bu onların demokrasi anlayışlarının bir aynasıydı. Genel Kurulu dinleme isteğimizi bildirdik, ancak kapıda sayıları 25 i bulan FİDEF'in kabadayıları içeriye giremeyeceğimizi söylediler. İçlerinden birkaçının Köln'den geldiğini tespit ettik. Sonradan Köln'de ki ATIF'li arkadaşlardan bu sosyal-faşistlerden bir kesiminin Köln Mensa'sında arkadaşlarımızı saldırmış olduklarını öğrendik. Yapılan tartışmalardan sonra sosyal-faşistleri pratikte tanıdık olduk. Biz içeriye alınmamamızın faşist bir tavır olduğunu ortaya koyduk ve topluca "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler" sloganını haykardık. Bu derneğin genel kurulu sırasında orda bulunan ve sosyal-faşist fedailerin halk düşmanı ideolojilerine karşı çıktığı için apar, topar toplantıdan atılan bir öğretmen arkadaştan öğrendiğimize göre FİDEF'li fedailerin toplam sayısı 60 i bulmaktaymış. Ayrıca toplantıya FİDEF genel başkanı ve genel sekreteride katılmışlardı. Genel Kurulda "Ecevitçi" HDF dururken, derneğin acele tarafından FİDEF'e üye yapılmasında sözüm ona CHP'lilerin yüzünü bir defa daha gösterdi. Bütün bu olaylardan sonra kendine işçi federasyonu (FİDEF) adını verenlerin nasıl bir federasyon olduğunu, nasıl yalan dolanla kurulan tekkelerden oluştuğunu görüyoruz. Bunların he men ardından FİDEF denen tekkenin yayın organında bu derneğin kurulmasıyla ilgili şu haberi okuduk: "Aachen'da faşistlerle maocular omuz omuza yurtseverlere(!) saldırdı!" Gerçekte ise biz mensa önüne geldiğimizde, 3 faşist oralarda dolasmaktaydılar. Bizleri gördüklerinde zaten kuyruklarını bacaklarının aralarına alıp gittikleri gördük. İşte yalan dolan temeli üzerine inşa edilen tekkeler.

Bunların maskeleri Aachen'da da düştü.

Biz böyle tekkelerin uzun bir geleceği olmayacağını bilincindeyiz. Bizler bu sahte devrimcilerin maskelerini her zaman düşüreceğiz, onları her yerde teşhir edeceğiz. Bunların siyasi bakımdan geri olan kitlelerine, halk düşmanı olan suratlarını göstereceğiz.

Bütün demokratlar, yurtseverler, devrimciler ! bu sahtekarlara karşı uyanık olmalıyız. Onlar bugün somut olarak bir emperyalist gücün yurdumuzdan gitmesini savunurken diğer bir emperyalist gücün yurdumuzu girmesini istemekte ve buna kucak açmaktadırlar. Halkımızın yükselen devrim mücadelesinde en önde savaşan yiğit devrimcileri halktan tecrit etmek istemeleri bu yüzdendir. Bu yüzdendir, devrimcileri faşist şiddetle bastırmak istemeleri. Ama bastırılmayacaklar, başarılmayacaklar; Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi ni engellemeyi. Halkımız faşistlerden, işkencecilerden hesap soracağı gibi bu devrim tüccarlarından da mutlaka hesap soracaktır, sormalıdır.

- YAŞASIN AACHEN'DA Kİ TÜRKİYELİ YURTSEVER DEVRİMÇİ İŞÇİ VE ÖĞRENCİLERİN KİTLE ÖRGÜTLERİ ATIF ve ATÖF !

- YAŞASIN ATIF ve ATÖF !

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE UŞAKLARI !

IMPRESSUM: V.I.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62

İŞÇİ YOLDAŞIN BANTI ÇIKTI 8 DM

ATIF ÜYESİ
BÜTÜN DERNEKLERDEN
*** İSTEYİNİZ ***

ZAIRE

Afrika'nın en büyük ve en zengin ülkelelerinden biri olan Zaire, Mayıs ayı içinde yeniden önemli gelişmelere sahne oldu. 'Katanga jandarmaları' adı verilen FNLC (Kongo Milli Kurtuluş Cephesi) birlikleri, Zaire'nin güneyindeki Şaba (Katanga) eyaletinin önemli şehirlerini, Zaire'nin en önemli maden ve sanayi şehri olan Kolwenziyi ele geçirdiler. Bilindiği gibi 'Katanga jandarmaları' geçen yıl da aynı aylarda Şaba eyaletinin, bazı şehirlerini ele geçirmişlerdi.

Şabanın önemli maden şehirlerinin FNLC birliklerinin eline geçmesinden sonra NATO ya üye emperyalist güçler, Zaire'nin Şaba eyaletine askerî saldırı düzenlediler. Bu saldırıya Belçika emperyalistleri iki bine yakın paraşütçüsü, Fransız emperyalistleri de 700'ün üzerinde paraşütçüsü ile katıldılar. ABD emperyalistleri ve İngiliz emperyalistleri de askerî araç ve gereçlerle Zaire'nin Şaba eyaletine karşı girişilen askerî saldırıya katıldılar. Zaire'ye karşı girişilen bu askerî saldırı, NATO'ya üye batılı emperyalist güçlerin ortaklaşa planladıkları bir saldırıdır. Bu saldırı, NATO'nun Kore'ye karşı giriştiği saldırıdan sonra kendi sınırları dışında giriştiği ilk saldırıdır.

Zaire'ye asker gönderen batılı emperyalist güçler, amaçlarının "Afrikalıların zulme uğrayan beyazları kurtarmak" olduğu, ve "insancıl" olduğunu ileri sürdüler. Kısa bir süre sonra, "beyazları kurtarma" eylemi biter bitmez geri çekileceklerini açıkladılar. Fakat, Batılı emperyalist güçler, Zaire'ye gönderdikleri askerlerini geri çekmediler. Bugün Şaba eyaletinin önemli şehirleri NATO'ya üye emperyalist güçlerin ve daha sonra Zaire'ye gönderilen Fas askerlerinin işgali altındadır.

Batılı emperyalistlerinin, Zaire'ye karşı giriştiği askerî saldırının amacı, "beyazları, Afrikalıların zulmünden kurtarmak" değildir. Onların korumak ve ayakta tutmak istedikleri, Zaire üzerinde kurdukları hakimiyetleridir. Çünkü bu hakimiyet sayesinde emperyalist güçler, Zaire'nin yer altı kaynaklarını sonuna kadar sömürmekte ve aşırı kar elde etmektedirler. Örneğin bir Belçika tekeli olan Union Miniere, 1977 yılında bu bölgeden 1,3 milyar değerinde maden çıkarmıştır.

Emperyalist uşağı faşist Mobutu'ya karşı mücadele eden ve amaçları, Şaba eyaletinde 'bağımsız' bir devlet kurmak olan FNLC'nin ne olduğunu ve hangi amaçları için mücadele ettiklerini anlamak için Zaire'nin tarihine ve FNLC'nin gelişmesine bakmakta fayda vardır.

1959'da Kongo halkı Belçika sömürgeciliğine karşı verdiği mücadelede başarıya ulaşmış, ve Kongo'da bağımsız bir devlet kurulmuştu. Yeni Kongo'da (Zaire), Lumumba ilk Cumhurbaşkanı seçilmişti. Lumumba: "Siyasi, bağımsızlık, eğer iktisadi bağımsızlıkla pekiştirilmezse, etkisiz kalmaya mahkumdur demekteydi. İşte bu yüzden sömürgecilerin elinde bulunan büyük tekellerin millileştirilmesi işine girişildi. Belçika sömürgecileri, Lumumba'yı devirmek için, kabileler arası çelişmelerden yararlanmak istedikleri ve Zaire'nin güneyinde Katanga kabilesinin Lumumbaya karşı ayaklanmasını desteklediler. Amerikan emperyalistleri de Lumumbaya ve onun önderliğindeki Zaire'ye karşı idiler. Bu yüzden BM'de, Katanga ayaklanmasına karşı asker gönderilmesi önerisini veto ettiler. Daha sonra Amerikalı general Mobutu önderliğinde düzenlenen bir darbe ile Lumumba devrildi. Darbeciler Lumumbayı Katanga isyancılarına verdiler. Lumumba öldürüldü. Amerikan emperyalistleri Zaire'de kendi kontrollerinde bir rejim kurulmasını istediklerinden, Mobutu başa geçtikten sonra, BM'lerin Zaire'ye asker göndermesi teklifini onayladılar. BM askerleri Zaire-

BATI ALMANYA

B.BERLİN:

B.Berlin'de Moabit hapishanesinde Drenkman'ı öldürme, CDU'nun B.Berlin'deki başkanı Peter Lorenz'i kaçırmaya katıldığı iddiası ile tutuklanıp yargılanan Till Meyer, 27.5.78'de iki devrimci kadın tarafından kaçırıldı.

Moabit hapishanesi, B.Berlinde milyonlarca Mark harcanarak, kaleye çevrilen, sıkı güvenlik tedbirlerinin alındığı bir hapishanedir.

B.Alman emperyalizmi bu kaçırma olayından sonra bir kez daha gerçek çehresini göstermiş, yaptığı çalışmalarla polis devleti olma yolunda bir adım daha ilerlemiştir.

Polis, B.Berlin ve B.Almanya'da insan avına başlamıştır. Birçok evler didik didik aranmış, seyyar karakollar kurularak, sokaklar makineli tüfekli polislerle dolmuştur. Seyyar karakollar üç ay görevlerine devam edeceklerdir.

B.Alman teknelci burjuvazisi gücünü göstererek halkın gözünü korkutmak, tüm devrimcileri halktan tecrit edebilmek amacıyla yoğun bir propagandaya girişmiştir.

Genel olarak gerek dünyada, gerekse B.Almanya'da devam etmekte olan ekonomik ve siyasi krizin neticesi gelişmekte olan devrimci hareket göz açtırmamak için dünya'nın tüm gerici devletleri yaptıkları bir "kutsal ittifak"la, devrimcilere karşı saldırılarını yoğunlaştırmışlardır.

İşte B.Alman emperyalistlerinin bütün faşist ve sosyal faşistlerle yaptığı kutsal ittifak neticesi, Till Meyer, Gabrielle Rollnick ve 4 arkadaşı Bulgaristanda 22 Haziran'da yakalanmışlardır. Yakalanma Batı Alman emperyalistlerinin kriminal polisi ile Bulgaristan devletinin polisinden beraber yürüttükleri çalışmalar sonucu olmuştur. Bu konuda içişleri bakanı Baum, Bulgaristanın B.Alman polisi ile çalıştığından kıvanç duyduğunu, ancak uluslararası alanda devletlerarası böyle çalışmalarla "anarşist"lerin kökünü kazıyacaklarını" söylemiştir.

ye gönderildi. Katangadaki (Bugün Şaba bölgesi adı veriliyor.) isyan oldukça kısa sürede bastırıldı. Bugünkü "Katanga jandarmaları" işte bu isyandan arta kalanlardır. Mobutu rejiminin faşist bir rejim olduğu için halk, bugünkü Katanga jandarmalarını bir kurtarıcı gibi gördü. Ancak Katanga jandarmaları adı verilen ordu da Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapar ve ondan Angola üzerinden geniş çapta yardım alan bir orduydur. Yani Katanga jandarmaları da emperyalist uşağı bir niteliğe sahiptir.

Bu arada Çin halk Cumhuriyeti dış işleri bakanı Hua Zaire'yi resmen ziyaret etmiş ve Mobutu rejimini desteklediğini bildirmiştir.

Bugün Zaire çeşitli emperyalist devletlerinin menfaat dalaşmalarının odak noktalarından biri durumundadır. Mobutu rejimi esas olarak Amerikan emperyalizmine uşaklık ederken, Katanga jandarmaları da "Rus sosyal emperyalizmine hizmet etmekte"dirler.

Bugün sürdürülen savaş gerçekte, Zaire'nin zengin yer altı ve yer üstü kaynaklarına ve Zaire pazarına kimin hakim olacağı konusunda emperyalistler arası ve emperyalistler adına sürdürülen bir dalaşmadır.

FRANSA VE BELÇİKADA PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİ

19 Mayıs 1978'de Belçikanın Zaire'ye yaptığı saldırıyı protesto etmek amacıyla Brükselde yürüyüş yapılmıştır. Yürüyüşe üç bin kişi katılmıştır.

Zaire, Milli barış ve gelişme komitesinin hazırladığı bu yürüyüşe polisler saldırmış 46 kişiyi tutuklamışlardır. 2 gün sonra yapılan ikinci bir yürüyüşe üç bin kişi ve çeşitli devrimci örgütler katılmıştır.

PARİS:

Pariste çeşitli devrimci örgütlerin 22.5.78'de yapmayı planladıkları merkezi miting polis tarafından yasaklanmıştır. Bu yüzden şehrin değişik yerlerinde küçük yürüyüşler düzenlenmiş, bu yürüyüşlerde polislerle çatışma çıkmıştır. Yürüyüşlerde toplam olarak 88 kişi tutuklanmıştır.

23.5.78'de Grenoble, Syon, Rennes ve Rouen'de de yürüyüşler yapılmış, bu yürüyüşlerde de polis devrimcilere saldırmış ve birçoğunu tutuklamıştır.

Görüldüğü gibi Belçika ve Fransa halkı emperyalistlerin Zaire'ye yaptığı saldırıyı desteklememekte ve enternasyonal dayanışmanın en iyi örneklerinden birini vererek Fransa ve Belçika hükümetlerinin politikalarını yürüyüşler düzenleyerek protesto etmektedirler.

B. Eren

B.Berlinde polis arama yapıyor!

Bulgar devleti bir yandan, bir devletin diğer bir devletin iç işlerine karışmama ilkesinden, bağımsızlıktan dem vururken, diğer yandan da, B.Alman polislerinin Bulgaristan'da devrimci avına çıkmasına izin verip yardımcı olmaktadır. Bu da bize Bulgaristan'ın sadece lafta sosyalist ve bağımsız olduğunu, gerçekte ise, sosyal faşist bir ülke olduğunu bir kez daha ispatlamaktadır.

Görüldüğü gibi başta emperyalist, sosyal emperyalist devletler olmak üzere tüm gerici devletler, dünya devrimci cephesine karşı "kutsal bir ittifak" oluşturmuşlardır. Till Meyer'in yakalanması olayı, emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin ve tüm gerici devletlerin devrimcilere karşı saldırıda işbirliği halinde olmalarının en açık örneğidir.

Diğer taraftan, B.Alman teknelci burjuvazisinin polisi, polislik görevini sadece B.Almanya sınırları içinde değil, aynı zamanda tüm gerici ülkelerde de sürdürmektedir.

B.Almanya her geçen gün polis devleti olma yolunda bir adım daha ilerlemektedir.

FRANKFURT

M.Taner

Bilindiği gibi 17 Haziran 1953, D.Berlin'de, CIA'nın hükümete karşı kışkırttığı, fakat işçilerin hoşnutsuzluğu temelinde gelişen bir ayaklanma günüdür. Doğu Almanya'daki bu ayaklanma, B.Almanya'da gerici taraftan her yıl "Birlik günü" olarak kutlanmaktadır.

Bu yıl da, 17.6.78'de, Frankfurt'un Römerberg semtinde, Hitler faşistinin partisinin bir devamı olan NPD (Nationale Partei Deutschlands - Almanya Milli Partisi), Almanya "Birlik" gününü kutlamak istemiş ve merkezi bir yürüyüş düzenlemiştir. Nazilerin yapacağı bu yürüyüşü bir mahkeme yasaklamış, fakat bir üst mahkeme izin vermiştir. Esas amacı, milliyetçi ve intikamcı duyguları körüklemek olan bu yürüyüşü, Alman teknelci burjuvazisi desteklemiş, Nazi propagandasının açıkça yapılmasına izin vermiştir.

Devrimciler ise bu gösteriyi protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenlemişlerdir. Bu yürüyüşe 10 ile 12 bin arasında anti-faşist katılmıştır. Yürüyüş esnasında devrimcilerle polis arasında çatışma çıkmış, polis, devrimcilere var gücüyle saldırmış, Nazileri korumuştur. Çatışmada 90'ın üzerinde devrimci yaralanmış, onlarca tutuklanmıştır.

B.Alman teknelci burjuvazisi, Hitler faşizminin propagandasının yapılmasının yasak olduğunu lafta ne kadar da söylese, pratikte açık seçik Nazi propagandasının yapılmasına izin vermekte ve onları desteklemektedir.

Frankfurt yürüyüşünde meydana gelen olaylar bunun en açık örneğidir.

Ş. AYDIN

NATO

Her yıl olduğu gibi bu yıl da NATO konferansı dolayısıyla NATO'ya üye 15 devletin başkanları, dışişleri ve milli savunma bakanları Washington'da bir araya geldiler. 2 gün süren 5. NATO zirve toplantısında, NATO üyesi olan Türkiye de katılmış ve Ecevit bu toplantıda başkanlık etmiştir.

NATO devletleri, bu toplantılarında "Sovyetler Birliğinin ve Warschowa paktındaki diğer devletlerin, NATO için tehlikeli olduğunu ve NATO'nun silahlı gücünü modernleştirmek için, milyarlarca para harcayacaklarını" bildirmişlerdir. Carter, "Sovyetler Birliğini Afrika ülkelerinin iç işlerine karıştırmayı; bahsettiği silahsızlanmayı gerçekleştirmediğini ve bu yüzden NATO'yu da silahlanmaya zorladığını" söylemiştir. Carter, "Türkiye'ye uygulanmakta olan silah kısıtlamaları ve engellerin kaldırılması için Kongrenin onayını sağlamaya kararlı olduğunu ve bu konuda başbakan Ecevit'e güvence verdiği"ni açıklamıştır.

Devamı 7. sayfa